

מתיבמת, הולך לטעמיה, דחיש למיועט. ולכן הוא חשש שמא היא מאותו מיוט נשים שמקדמים אצלן לבוא הסימן העליון לפני התחתון, ויתכן שהיא קטנה. ורבנן, שאמרו חולצת או מתיבמת, גם הם הולכים לשעמיהו, דלא חישוי למיועט, אלא הולכים אחרי רוב נשים שמקדימות את התחתון לעליון. ולכן, אם בא עליון, לא צריך בדיקה בתחתון, כי מסתבר שכבר בא התחתון.

והני מילוי בפתמא, היכן שלא בדקנו, שסומכים על רוב.⁽²⁾ אבל היכא בדקנו בסימן התחתון לאחר שבא סימן העליון, ולא אשכחן שתי שערות, אמר, מודו ליה רבנן לרבי מאיר דעליוון קדים, והרי היא קטנה, שהרי לא מצאו בה סימן תחתון, לכן קא משמעין לנו דאי אפשר לפি רבנן שיבוא

בתוך דברי רבי מאיר?

וליתני בפשיטות: בא העליון עד שלא בא התחתון, רבי מאיר אומר: לא חולצת ולא מתיבמת, כי אפשר שיבוא העליון לפני התחתון, והרי היא קטנה. וחכמים אומרים: או חולצת או מתיבמת, שהרי היא גדולה. **ואגא ידענא דמשום דאי אפשר [шибוא העליון לפני התחתון] הוואי?**

ומתרצין: אי לא תנא במפורש "אף על פי שאי אפשר שיבוא העליון מבלעד התחתון" לרבנן, זהה אמיןא לפרש מחלוקתם של רבנן ורבי מאיר בצורה אחרת: שלפי قولם יתכן שיבוא העליון לפני התחתון, אלא, ריב נשים, התחתון אתי ברישא, ומיעוט, עליון אתי ברישא.

ורבי מאיר, שאמר לא חולצת ולא

2. על ההוה אמיןא של הגمرا שאגם רבנן מודים שיש מיעוט שմביאות סימן עליון קודם לתחתון, רק שאין ציר לחוש להה ולבדוק, מקשה הפתחי נדה, נסורך את המיעוט הזה לחזקת קטנה, ובאופן זה אין מועל רוב ואיך רבנן שיצטכו לבדוק. ומתוך, רבנן הולכים על היסוד של סמור מיעוטה לחזקה רוכ ורב מאיר חושש להה, עוד הקשה מההדרש"ם על הוה אמיןא זו, אם כן מודע לא ציריכם לבדוק, הרוי כל בידינו שבמקומות שאפשר לבדוק על ידי בדיקה, הצרכו חכמים בדיקה, ובפרט פה שיש חזקה קטנה. ומתוך ריש"ש, שהחזקה של קטנות אינה נחשבת חזקה כיוון שהיא חזקה העומדת להשתנות, וגם אין זה נקרא שאפשר לבדוק, היה שספקו אם נבדוק ולא נמצא שערות עדין קיימת אפשרות שהיא ונשוו, אם כן אין זה נקרא אפשר לבדוק ואין חיוב בירור.

שما היא אילונית שגם זה מיעוט. ומהרץ הריטב"א, כיוון ששתי החששות הללו אינם תלולים אחד בשני, אינם מטרפים יהוו ליצור מצב של 'מיועט דמיועט'. והערך לנבר מתרץ, כיוון שרוב נשים כמשמעותם ליגל מביבאות סימן תחתון, וזה לא הביאה, יש לנו סיבה להשוש ולתלות שהיא אילונית, ונשאר רוכ המיעוט שהביבאה סימן העליון קודם התחתון, ואין זה 'מעט דמיועט', עוד מקשה רבי עקיבא איגר והלא יש לה סימן העליון - דדים, וזה כבר מוציאה מהש אילונית כמובואר במסכת יבמות דף פ. ומהמת זה חדש רבי עקיבא איגר שדברי הגمرا ביבמות שאילונית היא רוכ אם אין לה שם סימנים, אבל כביש לה סימן אחד כגון דדים היא כבר אינה אילונית, זה הכל ורק להוציאה מידי ודאי אילונית, אבל עדין נשארת ספק אילונית.